

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Philippi Labbei Bitvrici Societatis Iesv Presbyteri, Nova Bibliotheca Mss. Librorvm, Sive Specimen Antiqvarvm Lectiovm Latinarvm Et Græcarvm

Labbé, Philippe

Parisiis, 1653

De Sanctissimi Abbattis ac Martyris Maximi variis opusculis Mss. nonnulla
obseruantur pag. 381. & 382.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13263

Pag. 88. De sanctissimo Abbate ac Martyre Maximo, eiusque operibus plurima dici possent, si per otium liceret in singulis immorari. Ne quis tamen per contemptum aut negligentiam prætermisissimum à nobis existimare possit celeberrimum illum Catholicæ veritatis Vindicem, qui in Castello Alanis obiit die 13. Augusti anno Christi 657. præter ea quæ Possuinus noster exhibuit ex tribus Mss. Vaticanæ Bibliothecæ & ex nonnullis Bavaricæ, Angustanæ, aliarumque codicibus, ex Photii *supra* *prohibet* *q.* commentibus 191. 192. 193. 194. 195. Tomo octavo Annalium Ecclesiasticorum Casaris Cardinalis Baronii cui subnectitur disputatio cum Pyrrho aliisque qui de vna voluntate in Christo nouum inueixerant dogma Græcè ac Latine à nostro Francisco Turriano edita, ex bibliotheca SS. PP. Margarini Bignæi, & obseruationum Sacrarum Iacobi Billii Prunæi libro primo capitibus 12. & 17. aliisque, paucula hic subiiciam ex codice 127. Bibliothecæ Sfortianæ qui Possuino ignotus omnino fuisse videtur, cum in classe Theologorum ultra 116. aut 122, non progrediatur. In quo volumine operum sancti Maximi hæc habebantur: Responsiones sexaginta quinque de locis Scripturæ ad Thalassium Presbyterum, liber de duabus naturis Christi contra Arium, Nestorium, Sabelium & Eutychem. Ad Iordanem Presbyterum, quod anima post mortem operationem habeat intellectualem: Ad Abbatissam quæ recesserat à vita Monastica, & egit pœnitentiam. Expositio in Orationem Dominicam. De tristitia secundum Deum. Epistola longa de desiderio Spirituali ad Thalassium Presbyterum. Ad Georgium Præfectum qui nauigauerat Constantinopolim. Ad Pyrrhum Presbyterum Epistola. Ad Iordanem Cubicularium de rectis Ecclesiæ dogmatibus & contra Seuerum. Expositio rectæ confessionis. De eadem re Tractatus. Quomodo oporteat intelligere quod est in Epistola Cyrilli ad Succensum, & quod non repugnet dicere duas naturas & vnâ naturam incarnatam. Capita plura contra Nestorium & Seuerum. Ad Cosmum Diaconum Alexandria de substantia & hypostasi. In difficiles quosdam locos Dionysij & Gregorii expositio. Ad Ioannem Episcopum Cyzici Epistola. Maximi eiusdem Theoriæ siue mysticæ explanationes de transitu maris rubri, de ascensu Moysis in montem, de Iesu Naue Ducis transitu Iordanis, de Hiericho & septemplici circuitu eius, de Tyro & rege eius, in illud: Pater meus & Mater mea dereliquerunt me, in visionem Elie in spelunca Choreb, de separante domum immundam iuxta ritum Legis Mosaicæ, de Elia & vidua Sareptana, in Transfigurationem

Domini, de lege naturali & scripta & de consonantia earum, de quinque modis naturalis contemplationis, de Melchisedeoch, de Abraham & Moyse, quomodo sint imitandi Sancti ante legem & post legem & de lege naturali & scripta, & de eo qui incidit in latrones, de transgressione Adæ. Multa eiusdem Maximi opuscula recenset idem Possevinus pag. 30. & 31. Appendicis ad Apparatum Sacrum in Catalogo librorum Græcè manuscriptorum, quos Franciscus Turrianus Theologus Societatis IESU antequam eidem Societati nomen dedisset, hinc inde præsertim è magnâ Græciâ conquieserat, & in eandem Societatem Romæ illatos, plures Latinitate donavit, qui extant in tribus postremis Tomis Antiquæ Lectionis Henrici Canisij. Quæ verò in Bibliothecâ Regiâ ditissima gazâ, aliisque pluribus Bibliothecis continentur, sparsim inserimus septimo nostro ac præcedentibus Supplementis, ut ex Indice subiecto quivis facile poterit dignosce; plura quoque in altera Supplementorum Decade Deo dante subministrabimus ex Catalogis Barberinâ, Seguerianâ, Sfortianâ, Cryptæ ferratensis, similiûmque nobilissimarum Bibliothecarum.

Ad pag. 89. linea tertia: cum eiusdem Historiæ libris 28. 29. 30. & initio 31. Deinde pro Chamata scribe Chamaëta. Tum Nili, fortean Nicolai Cabasila. Nihil tamen mutandum, nam pag. 136. mentio habetur Nili Thessalonicensis Archiepiscopi cui Nicolaus Cabasilas Epitaphium scripsit.

Pag. 95. initio scribe, Nili ex Præfecto CP. Monachi. Tum, Vidi & opusculum eiusdem sancti Nili, &c. seq. pag. Enechiridion pœnitentiale incipit: ὁ ἐκείστος φρονέσας ἔχει ἐπιτημίαν. Desinit: ἀφ' ἧς πλῆθους πικρὰ μυστήρια. Horologium Monasticum incipit: ἐπαύριος οἱ ἀγιοὶ γυμνάσιον. Desinit: ἀλλὰ καὶ λίαν ἐσαοχλήθη. Instructio verò vitæ Monastica hoc principio exorsa, Πῶς τὸς μὲν εἰδύτας in hæc verba desinit: καὶ καὶ αὐτοῖς ἀναγκαστοῖ εἶσι.

Ad tertiam partem Epistolicam & Diplomaticam.

Adelgeri Episcopi ad Honisudam reclusam Epistola in hanc sententiam temerè admittitur ad primam speciminis nostri partem reuocari debet cum quibusdam fortè aliis.

Pag. 100. Iamblichii responsio Abamoni nomine ad Epistolam Porphyrij incipit in codice Naudæano: Θεὸς ὁ τῶν λόγων ἀγαθῶν: desinit verò, τῆς ἐμοδοτικῆς φιλίας τῆς πρὸς ἀλλήλους.

Ad quartam partem Technicam & Philologicam.

Ad pag. 110. obseruet velim Lector Grammatices Græca Studiosus, opera & studio V. C. Leonis Allatij Romæ apud Mascardum anno 1643. prodiisse Tiberium Sophistam, Herodianum, Lesbouactem Romanum, Michaëlem Apostolium, & alios de Figuris Grammaticis Græcè & Latine: quæ tamen opuscula nondum mihi videre contigit.

Pag. 113. Ioannis Itali expositiones incipiunt: Πολλοὶ μὲν πολλὰ καὶ τῶν ἀρχαίων. Desinunt, πῶς ὡς δεῖλεται. Pag. seq. sub medium adde: In eodem codice Regio 547. Neophyti Monachi diuisiones πάντες ὑψιμέδου φιλοσοφίας.

Pag. 115. Syriani Philoxeni commentarius incipit: Βυ τῆ μὲν ἰσογυιὰ πῶς παρῶν σκέψις. Desinit: τὰ ληθῆσιν καὶ θεωρητέσιν. Ibidem sub finem obserua Theonis Smyrnæi Platonici eorum quæ in Mathematicis ad Platonis lectionem vtilia sunt, expositionem è Bibliothecâ Thuanâ editam Græcè, Latina versione acnotis eruditissimis illustratam à V. C. Ismaële Bullialdo Iuliodunensi prodiisse in hac Parisiensi Ciuitate anno 1644. in 4. apud Ludouicum de Heuqueuille sub signo Pacis.

Multa iis, quæ de Mathematicis & Astrologis diximus sectionibus quarta & quinta, adiungenda essent atque interpolanda, sed tædet in minutis istis persequendis ac scrupulosius recensendis tempus operamque ludere. Cùm ad secundam editionem venerimus singula retractandi facultas otiumque, vt spero, non deerit. Vide interim quæ de Mathematicarum Disciplinarum variis Scriptoribus in lucem dederunt. Iosephus Blancanus post loca Mathematica Aristotelis, Hugo Sempilius Craighaitus Scotus ad calcem librorum duodecim de Mathematicis disciplinis & nuperrimè Gerardus Ioannes Vossius.

Pag. 128. Aristotelis Liber de Pomo editus fuit anno 1496. Venetiis, cum quibusdam aliis eiusdem Maximi Philosophorum Principis opusculis suppositiis. Pag. seq. pro Demetrii Physica, lege Democriti, & pro Chymicæ Artis deditis, lege Arti. Illud porro subrogatum Democrito opusculum in codice Naudæano 51. Incipit: ἐλὼν εἰς λίτραν μίαν. Desinit: ἔρρωθε ἐν παύσῃ τῇ γεωφῆ. Scholia verò Synesij incipiunt τῆς πρῆξις μοι ἐπιστολῆς πρῆξις. Desinunt: λέγεταὶ καὶ τὸ ἀρσενικόν.

Pag. 131. Adde Theodori Hermopolitæ Eclogas Basilicorum cum interpretatione in decem libros diuisas in codice Regio 549. Sunt & quædam alia ad Ius Græco-Romanum spectantia in